

— Μα τέλος πάντων σ' εύρηκα μ ο ν ά χ η σου κι' εγώ
κα ήλθα νά τσουγκρήσουμε, αγάπη μου, τ' αβγό
— Μ' άρέσει φίλτατε πολύ, νά παίρνω τόν άέρα μου
κι' ελο στους δρόμους τήν περνώ δλόκληρη γή 'μέρα μου
μά μολονότι πάντοτε με βλέπουνε β γ α λ μ έ ν η
άκούω πάντα πίσω μου νά λένε : «Τούτη μ π α ί ν ε ι !»

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ

Ἐκείνη.—Μὰ θὰ σὲ ἰδῆ ὁ ἄνδρας μου, μὴν εἶμαι βιαστικός!
Ἐκεῖνος.—Ἄ, εἶνε τόσο εὐγενής καὶ διακριτικός
καὶ τόσο καθῶς πρέπει,
ποῦ καὶ τέτοια πράγματα, ποτέ του δὲν τὰ βλέπει.

Θεέ μου! Ἐβαρέθηκα μίαν ζωὴν τοιαύτην!
ἐπίβλεπον ἐξ οὐρανοῦ καὶ τοῦτο φθάνει μόνον,
καὶ ἴδε καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελόν σου ταύτην
καὶ δός της καλλιεργητὴν μὲ δύναμιν μνῶνων
πρὶν μαραθῶν τὰ κλήματα καὶ παραμείνουν ἄφυλλα
καὶ κατατήσουν οἱ καρποὶ νὰ μείνουν ξεροστάφυλα! . . .

—Τοτό μου! ἐκοιμήθηκες στὸν καναπέ ἐπάνω,
μὰ τί Ἀνάστασι εἶν' αὐτὴ ἔβλεπον μὲ σὲ θὰ κάνω;
Μοῦ φαίνεται δὲν θὰ ἐτύχε στὸν κόσμῳ ν' ἀκουστή,
ὅτι περνάει κ' ἡ Λαμπρὴ σὺν τῇ Σαρακοστή.
Καὶ τώρα σὺν κοιμήθηκες μὲ τόση περηφάνεια,
παρ' ἓνα ντοῦς ὑγεινῶ λοιπὸν μὲ τῇ σαμπάνια.

Τώρα ποῦ πᾶν τ' ἀφεντικά στὴν ἐκκλησία οὐλα,
εὐρήκε τὴν περίστασι κ' ἡ καπερὴ ἢ δοῦλα
καὶ περιμένει μυστικά γιὰ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη»,
ἔτσι, σ' αὐτὸ τὸ γραφικόν, ποῦ τὴν κωττάτε, στάσιμον
γνωστὸν της πυροσβέστη
γιὰ νὰ πανηγυρίσουνε τὸ πρῶτον ἀναστάσιμον!

ΚΡΥΦΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ

— Ὁ ἰδικός σου τοῦλάχιστον εἶνε εἰλικρινής;
— Ὦ, πολὺ. Ὁ, κ' ἔχει μέσα του τὸ λέει πάντα
μπροστά μου.
Καὶ ὁ ἰδικός σου;
— Ὁχι καὶ πολὺ. Ὁ ἔρωσ του ἔχει καὶ μερικὸς
δυσθοβολίας . . .

ΤΗΣ ΚΡΕΒΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑΣ

— Γιατί σὲ τόση σκέψι ἔχεις μείνει;
— Ἐλα νὰ μοῦ κουμπιώσης τὸ μπασίνι.
— Τι λὲς καλέ; Ἐγὼ δὲν ἀμφισβῆλλω,
πὼς εἶνε γιὰ ξεκομπωμένα καὶ τᾶλλο.

ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙ ΜΑΣ

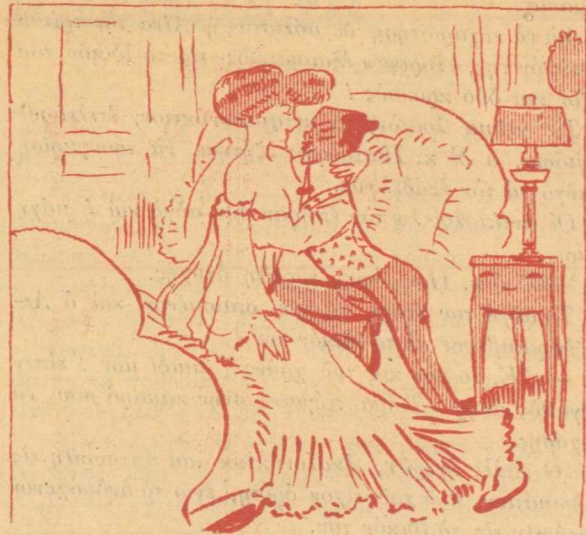

— Λίγα, φανάζει κρατῶν ἀπ' ἔξω τὸ κεφάλι, μή-
πως δὲν μπορεῖς νὰ τὸ κλείσης;

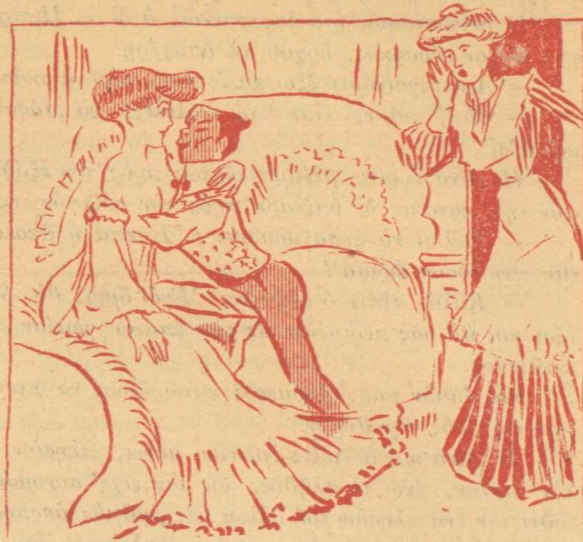
(ΣΕΛ. 6.)

ΡΩΣΣΟΙΑΠΩΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

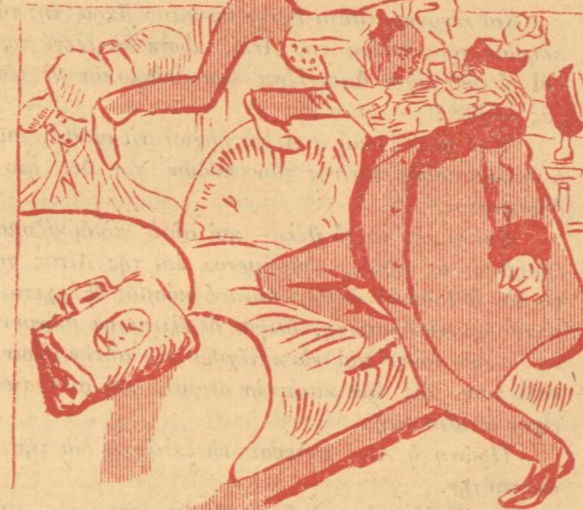
1.—Ο ΙΑΠΩΝ (Κείμενον). Τσάν τσούν! χάι βάι
[μάτια μούτσι πιπινίς!
(Μετάφρασις). Σ' αγαπώ και σε λατρεύω δέν τό
[ξεύρει άλλος κανείς!

2.—Η ΡΩΣΣΙΣ. Τι ώραίος ποῦ μου εἶσαι, κίτρινό
[μου κουνουπίδι!
Η ΔΟΥΛΑ. "Ε, Κυρία, δ ἀφέντης ἐρχεται ἀπ' τό
[ταξείδι.

3.—Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ. Βρέ! τι θέλεις ἰδῶ μέσα;
[Ξεκονμπίσου ἐν τῷ ἄμα!
Ο ΙΑΠΩΝ. Πόρι Ἀρθούρ!... Βλα-δι-βο-στόκο!
[ἔκλεβε-βά-τα γιά-τάρρα-ρα

4.—Και ἀρχίζουν ἢ βαλίτσες νά πετῶν ἰδῶ κ' ἐκεί
Και μιὰ σφραγίς ἀρχίζει Ρωσσο-Ἰαπωνική...

5.—Σπάζοντε ἀγγεῖα και λάμπες, πέφτουν κάτω
[μαξηλάρια,
και ἡ Ρωσσο-Ἰαπωνία, γίνονται μαλλιά κον-
[βάρια

6.—Κ' ὑπογράφεται εἰρήνη εἰς τό ἴδιο τό κρεββάτι,
μ' ἓνα χέρι, μ' ἓνα πόδι, μ' ἓν αὐτί και μ' ἓνα
[μάτι!...

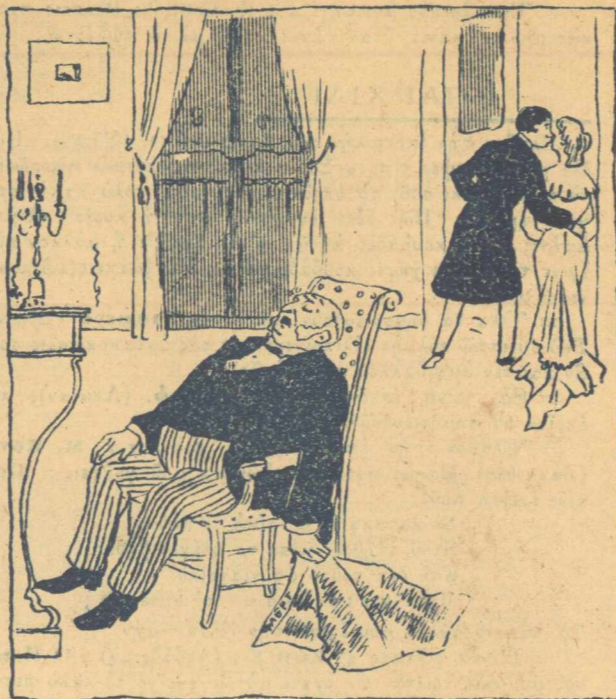
Αὐτό αὐγά κρατεῖ στό χέρι
και τό ἓνα τῆς προσφέρει.
Παίρνει ἐκείνη και κτυπάει μέ τ' αὐγό του τό αὐγό της,
ἀλλά μόλις τὰ χτυπάνε
και τὰ δύο συγχρόνως σπᾶνε
κ' ἦταν κλαῖβιο τό δικό του, και σπασμένο τό δικό της!

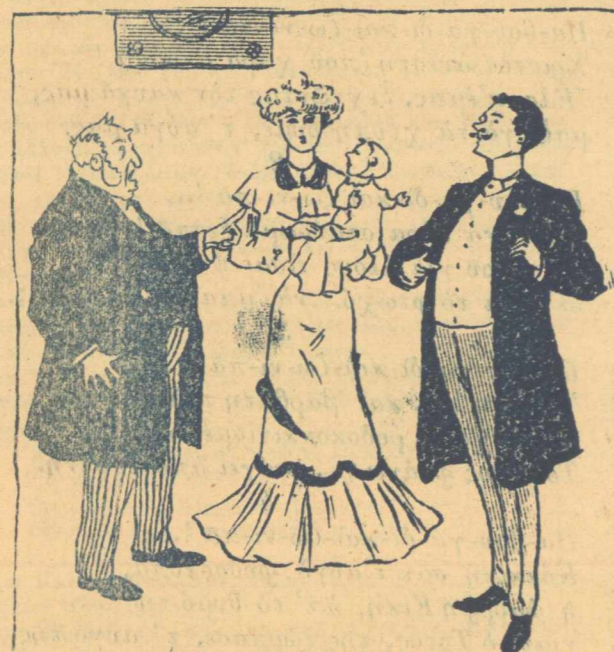
ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

1.—Τὸ Ὅλον παρουσιάζει τὸ Ἡμισύ του καὶ τὸ προσθέτει εἰς τὸ Τρίτον.

2.—Τὸ Τρίτον ἀφαιρεῖ τὸ Ἡμισὺ τοῦ Ὁλοῦ.

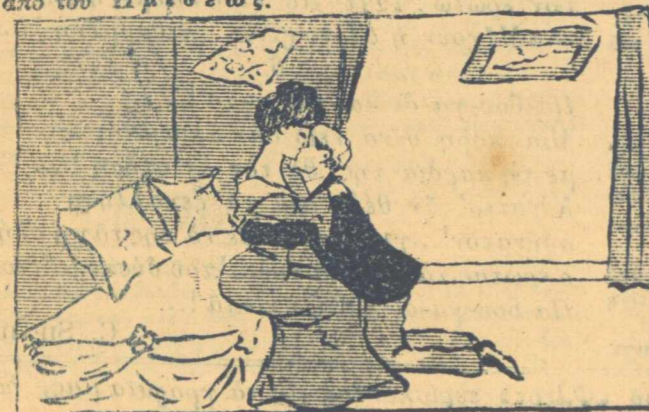

3.—Ἐκ τῆς ἀνωτέρου πράξεως μεταξὺ τοῦ Ἡμισίως καὶ τοῦ Τρίτου προκύπτει πολλαπλασιασμός, τοῦ ὁποῖου τὸ γινόμενον προκαλεῖ καὶ τὴν διαίρεσιν τοῦ Ὁλοῦ ἀπὸ τοῦ Ἡμισίως.

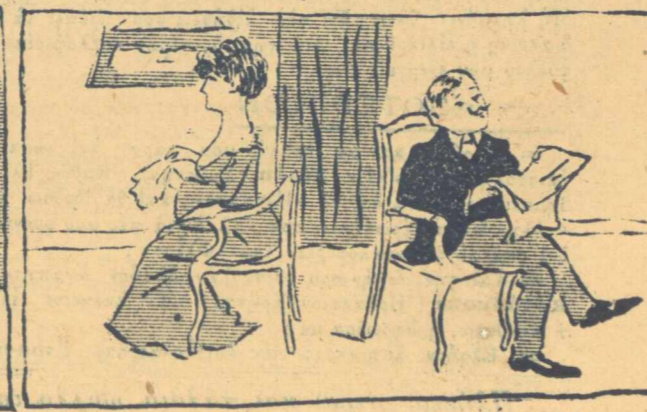

4.—Καὶ τέλος εἶπαι αὐταὶ οἱ πράξεις ἔχον ὡς γενικὸν ἐξαγόμενον μερικὰ κλάσματα!

ΠΩΣ Ο ΕΡΩΣ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ ΟΜΟΣ ΑΡΧΙΣΣΙ

1.—Ἀρχίζουν καὶ οἱ δύο καλλιὸι δι' ἄλλωσιν

2.—...καὶ τελευτῶνον πάλιν με διαλύσιν

Ἀνοίεις ἀρχίζει πάλιν
 ἔλο λοβλοῦδα καὶ κἀλλη
 καὶ ἀπ' τὰ μῦρα τῆς μεθῶ,
 μὰ καὶ ἀνταῖς ἡ παλαιομύγες
 με πειράζουσι λίγες-λίγες
 δὲν μποροῦ νὰ κοιμηθῶ,
 καὶ μ' ἀσθάνουχο τὸ μάτι
 σπαρταρῶ μέσ' στὸ κρεββάτι
 καὶ ποθῶ... καὶ ποθῶ!...

ΑΝΟΙΕΙΑΤΙΚΟ

Μαργαρίτα ξεφυλλίζει
 καὶ σιγά σιγά ἀρχίζει:
 «Μ' ἀγαπᾷ... δὲν μ' ἀγαπᾷ
 Μὰ καὶ ἡ ἄλλη ποῦ τὴν βλέπει
 καὶ εἶνε κῶρη καθὼς πρέπει
 καὶ λοιπά, καὶ τὰ λοιπά,
 Τῆς φωνάζει:—Τί παλεύεις
 με τὰ φύλλα του, καυμένη;
 κρατεῖ τὸν ναυλὸν τοῦ ἄνδρου
 νῆσαι πάντα κερδισμένη.

Ἐἶναι ἡ Ἰαπωνία εὐσβάλη ποτὲ εἰς τὴν Ἑυρώπην,
 Αὐτὸς, θὰ εἶνε ὁ κίτρινος πυρετὸς τῶν Ἑυρωπαίων.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ

- Σας τὸ εἶπα καὶ ἄλλοτε μὲν σέβ...Μ' ἀρέσουν πολὺ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἰππικοῦ.
- Δὲν ἔχετε δίκαιον μανιάν...Καὶ ἡμεῖς οἱ τοῦ πεζικοῦ ἰππεύομεν θανάσια.

1931 φ 01